

Nr 176

L a g

angående ändring i lagen den 6 december 1957 (nr 668) om utlämning
för brott;

given Stockholms slott den 20 mars 1964.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och
Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit
gott förordna, att 4, 5 och 11 §§ lagen den 6 december 1957 om utlämning
för brott skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

4 §.

Ej må någon utlämnas, med mindre den gärning för vilken utlämning
begäres motsvarar brott, för vilket enligt svensk lag är stadgat fängelse
i mer än ett år. Har personen i den främmande staten dömts för gärning-
en, må han utlämnas allenast om påföljden utgör minst frihetsstraff i fyra
månader eller annat omhändertagande på anstalt under motsvarande tid.

5 §.

För gärning, varom förmåles i sådan bestämmelse i 21 eller 22 kap.
brottsbalken som avser brott av krigsman, må utlämning ej medgivas.
Vad nu — — — det brottet.

11 §.

Den som här i riket är åtalad för annat brott, för vilket är stadgat fäng-
else, eller som enligt dom mot honom skall undergå fängelse eller eljest
omhändertagas på anstalt, må ej utlämnas så länge hindret består. Sam-
ma lag vare, om förundersökning inletts för brott som nyss nämnts.

Utan hinder — — — Konungen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965.

Det alla som vederhör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera
visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill
bekräfta låtit.

Stockholms slott den 20 mars 1964.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Justitiedepartementet)

HERMAN KLING

¹ Prop. 1964: 10; L^U 3; Rskr 79.